

D.U. 169

1. Égből szállott szent kenyér, - értünk ontott drága vér:
hittel áldunk és imádunk, - bár az elme föl nem ér.
2. Véghetetlen Istenség, - szerető nagy kegyesség!
Az oltáron velünk áldjon - tégedet a föld s az ég!
3. Ó mennyei seregek, - velünk egyesüljete!
Tiszta lelkek, az Istennek - irgalmáról zengjete!
4. Nap, hold s fényes csillagok, - imádságra gyűljate!
Hitünk fénye őt dicsérje, - kit ragyogva áldote!
5. Legyen egy szív, egy lélek - azokban, kik dicsérnek!
Ó nagy Isten, e szentségben - nyerjék meg, mit remélnek!
6. Reménységünk csak Te vagy, - Jézus, kérünk, el ne hagyj!
Légy vezérünk, s hogy célt érijünk, - országodba befogadj!

ZÁRÓÉNEK: D.U. 190

1. Az Úristent magasztalom, - jóvoltáról gondolkodom,
irgalmához folyamodom, - mert meghallgat, azt jól tudom.
2. Csodálatos tetteiről, - szabadító erejéről, -
emlékezem jóvoltáról, - bizodalmat veszek abból.
3. Mert ő erős hatalommal, - dicsőséges szent jobbával -
az ő népét megmentette, - fogságából kivezette.
4. Úgy vezette szent Egyházát, - mint jó pásztor kedves nyáját, -
ételéről gondoskodott, - utat neki ő mutatott.
5. Hálát adjunk az Istenek, - Atya, Fiú, Szentléleknek, -
három személy Fölségének, - egymivoltú Istenségnek.

ÉVKÖZI 7. VASÁRNAP

Érdemes volna egyszer abból a szempontból elolvasni az evangéliumokat, hogy az Üdvözítő hányszor említette meg a szeretet parancsát és hányféleképpen véste követői szívébe hogy „ a legnagyobb a szeretet. ” (1 Kor 13,13) A szeretetnek türelemben, megbocsátásban, előzékenységben kell megnyilvánulnia. A történelem nem más, mint a kegyelem és a bűn harca. A Szentírással kérdezhetjük: „ Ki mondhatja: Tisztán tartottam szívemet s ment vagyok a bűntől ” (Péld 20, 9)? Senki. Isten azonban hatalmasabb a bűnnél. „ Ha olyanok volnának is bűneitek, mint a skarlát, fehérek lesznék, mint a hó és ha olyan vörösek is, mint a bíbor, olyanok lesznék, mint a gyapjú ” (Iz 1,18). S egyúttal reményt is önt a megtérő emberbe, hogy „ a szeretet és a hűség jóvát teszi a bűnt, s az Úr félelme távol tart a rossztól ” (Péld 16, 6). Jézus a hegyi beszédben azt tanítja a jócselekedetekről, hogy: „ ne tudja a bal kezéd, mit tesz a jobb ”. Az önzetlen szeretetre az is jellemző, hogy nem mérícskél, nem kérdezi, hogy érdemes-e megtenni ezt vagy azt a jót. S ez a szeretet nincs sem helyhez, sem időhöz, sem személyhez kötve.

Mindenható Istenünk, segíts, hogy törvényedet mindenkor szem előtt tartjuk, akaratodat pedig szóval és tettel meg is valósítsuk. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK

A Év Lev 19, 1-2. 17-18 / 1 Kor 3, 16-23 / Mt 5, 38-48 // B Év Iz 43, 18-19. 21-22. 24b-25/ 2 Kor 1,18-22/ Mk 2, 1-12
C Év 1 Sám 26, 2. 7-9. 12-13. 22-23 / 1 Kor 15, 45-49 / Lk 6, 27-38

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 150

1. Egybegyűltünk, ó nagy Isten, buzgó imádsódra, - lelkünk méltó hadd lehessen
isteni áldásodra, - mely a tiszta áldozatban számunkra elrejtve van.
Ó tekints hát kegyelmesen itt esdeklő nyájadra
2. Jézus Krisztus rendelése a kenyér s bor-áldozat, - amit az ő emlékére egyházunk,
itt bemutat. Legyen kedves, ó szent Atya, Fiadnak áldozata: -
váljunk mi is áldozattá, kérünk Isten, elfogadj!

D.U. 152

1. Szeretettel jönnek hozzád, Atyánk, hívó gyermekid, - meghálálni kegyelmednek
nagy jótéteményeit. Az oltár szent zsámolyához - buzgó szívünk imádat hoz, -
áldozatul hozza néked - legtisztább érzelmeit.
2. Szeretnek szent emléke ez az örök áldozat, - mit most szolgál az oltáron, Uram,
neked bemutat. Add hogy kik most buzgón áldunk, - érted áldozattá váljunk, -
szeretben élve s halva - lássuk egykor arcodat.

INTROITUS: D.U. 377 DOMINE, IN TUA MISERICORDIA 12. zs. 6. 2.3.

Örvendezünk a megtapasztalt húsvéti szabaduláson, hálát adunk a sok jóért, amit a teremtésben, a megváltásban, és napról napra az Egyházban kapunk. Ebben a megtapasztalt irgalomban bízunk a Mennybemenetel és az Ítélet napja közötti „ kis időben ” is, melynek sok nehézségei között néha úgy érezzük, elfeledkezett rólunk az Isten.

Ir- gal- mad-ban bí-zom, U- ram, ör-vend a szívem szabadítá-sod-ban,

éneklek az Úr-nak, ki jót a-dott né-kem. (5. t.) *

Uram, meddig felejtess el engem ily /nagyon? * meddig fordítod el orcádat /tőlem?
Meddig kell még gondok közt lenni /lelkemben? * fájdalmat hordozni szívemben
/naponként? **Ant.** Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké, **Ámen. Ant.**

GLORIA: D.U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeség a jóakarató embereknek. Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk neked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmaz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmaz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 377 / 1 EGO DIXI: DOMINE, MISERERE MEI 40. zs. 5. 2.

Az Egyház tisztasága nem tagjainak tökéletességéből ered, hanem a bűnbánatra való állandó készségből és az Úr gyógyító-bűnbocsátó ténykedéséből. Ezért kiált az Úrhoz énekünk, miközben a versekből a bocsánat feltételeit is hallhatjuk: ha magunknak irgalmat akarunk, nekünk is irgalmasnak kell lennünk.

R.) Mondtam az Úrnak: könyörülj rajtam, *

gyógyítsd meg az én lelkemet, mert vétkeztem ellened.

V.1) Boldog, aki könyörül † a szűkölködőn és a szegényen, * megszabadítja őt az Úr a ne/héz napon. Gyógyítsd meg...

V.2) Megőrzi az Úr és életre kelti, † boldoggá teszi őt a földön, * nem adja át az el/lenségnek. Gyógyítsd meg... Mondtam az Úrnak...

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörlésre hajlik szíve. 102. zs. 8a v.

B Gyógyítsd meg lelkemet, Uram, * mert vétkeztem ellened! 40. zs. 5b v.

C Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörlésre hajlik szíve. 102. zs. 8a v.

ALLELUJA: VERBA MEA AURIBUS PERCIPE, DOMINE 5.zs. 2.

V.) Halljad meg, Uram, az én szavam, * figyelj az én kiáltásomra, Istenem!

A Aki megtartja Krisztus igéjét, * az valóban szereti az Istent. 1 Jn 2,5

B Az Úr elküldött, hogy a szegényeknek örömhírt vigyek, *

és a bűn rabjainak szabad életet hirdessek. Lk 4,18

C Jézus mondja: † „Új parancsot adok néktek, * szeressétek egymást, amint én szeretlek titeket! ” Jn 13,34

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

OFFERTORIUM: G. H. 286 INTENDE VOCI ORATIONIS MEÆ 5. zs. 3.4.2.9.12.

A szentmise dicsérő, hálaadó, engesztelő, de kérő áldozat is: Királyunknak hódolunk, de Urunk elé bocsátjuk kiáltásunkat is.

Figyelmezz az én hívó szavamra, +

R.) én királyom, /és én Istenem, * mert neked könyör/gök, Uram!

V. 1) Halljad meg, Uram, szavaimat, - értsd meg az én kiáltá/saimat, † és hallgasd meg /engem! R.)

V. 2) Irányítsd előttem utamat, - és örüljenek mindnyájan, akik benned bíz/nak, Uram, † vigadozzanak mindörökké, akik szeretik a te ne/vedet. R.)

COMMUNIO: D.U. 377/ 2 NARRABO OMNIA MIRABILIA TUA 9. zs. 2-3. v.

Az Oltárszentség: a zárándokútján jár, és Istent énekével magasztaló nép tápláléka, erősítője.

Hirde- tem minden cso-da-tet- te- det, vigadok és ör- ven-dezem ben-ned,

dicséretet zengek nevednek, ó Fölsé-ges. (7.t.) *

Hálát adok neked, Uram, teljes /szívemből, * hirdetem minden csodatette/idet.

Vigadok és örvendezem /benned * dicséretet zengek a te nevednek, ó Föl/séges! Ant.

Az Úr pedig trónol /örökké, * elkészítette az ítélethez királyi /székét. És megítéli a földkerekséget igaz/ságban, * méltányosságban a /népeket. Ant. És menedéke lesz az Úr az elnyo/mottnak, * menedéke a kellő időben, a szorongatás /napján. És bízzanak benned, akik ismerik a te /nevedet, * mert nem hagytad el, Uram, a téged kere/sőket. Énekeljete az Úrnak, ki Sionban /lakik * hirdessétek a népek között az ő /tetteit! Ant.

D.U. 168

1. Zalogát adtad, ó Jézus, örök szeretetednek, - rendelvén e nagy Szentséget, és adván tieidnek, - hogy teveled egyesüljünk, s téged viszont szeressünk; örök hála és imádás legyen azért nevednek.

2. Irgalmodban nem vizsgáltad a mi gyarlóságunkat, - és ellened elkövetett sok hálátlanságunkat. Megmenteni így akartál, azért értünk meghaltál; - eltörölvén a keresztfán régi adósságunkat.

3. S hogy halálad szent emlékét minden nap megülhessük, - hagytad ezt a nagy Szentséget, hogy magunkhoz vehessük. Csodálatos kincset adtál, és közöttünk maradtál;-véghetetlen jóságodért add, hogy mindig szeressünk!